

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Febr. 1882, kl. 2 e. m.

*Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till
55 § Utsökningslagen.*

Uti en inom Andra Kammaren afgifven och till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 53, har Herr *J. A. Sjö*, med hvilken Herr *J. Jonasson* från Kronobergs län instämt, åberopat hvad han förut vid sistlidne riksdag anfört, nemligen:

att Utsökningslagen af den 10 Augusti 1877 ej gifve utmättningsman rätt att, då fordringsegaren erhöle utmätning för auktionsfordran, tilldela denne någon ersättning för postporto, ansökans skrifvande, diariibevis eller för öfversändandet af medlen, hvadan för fordringsegaren, när hans fordringar på så sätt skulle uttagas, alltid förlust uppstode; *att* dylika kostnader voro ungefär följande:

Porto för insändandet af ansökan till utmättningsman om fordrans uttagande	Kr. — 24
Diariibevis att en slik ansökan inkommit	» 1: —
Porto för bevisets öfversändande	» — 12
Då penningar inkommit, öfversänder utmättningsmannen beloppet till fordringsegaren, hvarför han eger afdraga för remissen 75 öre, postporto 75 öre	» 1: 50
Porto för qvittos öfversändande	» — 24
Summa	Kr. 3: 10,

samt att alltså, om auktionsförrättaren egde fordringar, som uppginge till 3 kronor och derunder, det i de flesta fall, om de icke i godo kunde erhållas, vore bättre att förlora dem än att för deras utbekommande anlita utmättningsman.

Motionären föreslår på dessa grunder, »att till 4 kap. 55 § Utsökningslagen göres ett tillägg derom, att, då fordringsegaren sådant yrkar, utmättningsman jemväl bör hos gäldenären uttaga och till fordringsegaren redovisa ersättning för berörda kostnader, dock ej till högre belopp än 4 kronor.»

Öfver detta förslag yttrade sig Utskottet vid förra årets riksdag sålunda:

»Då gällande Utsökningslag icke gifver utmättningsman rätt att för fordran, som är med dom eller utslag fästad, hos gäldenären uttaga annan ersättning för domens eller utslaget bringande till verkställighet än nödig kostnad för utmätningen samt den utmätta egendomens vård och försäljning så ock för köpeskillings fördelning;

då det belopp, som genom sjelfva domen eller utslaget må hafva blifvit någon tillerkänt i godtgörelse för rättegångs- eller lagsökningskostnader, lagenligen icke torde kunna omfatta någon ersättning för de utgifter, han möjligen kunde få vidkännas för att till utmättningsman öfverlemna nämnda handling och derefter från honom bekomma redovisning, helst gäldenären alltid måste hafva rätt att utan utmätning liqvidera sin skuld i enlighet med domens eller utslaget innehåll;

då den för auktionsfordran medgifna undantagsrätt, att sådan fordran må under vissa vilkor kunna, utan föregången pröfning af högre myndighet, omedelbart uttagas af utmättningsman, icke rimligtvis bör ytterligare medföra annan eller större fördel än som skulle ifrågakomma, om samma fordran blifvit till betalning faststald af domstol eller öfverexekutor; samt

då ett bifall till motionärens förslag möjligen skulle öka omfattningen af försäljningar vid auktion på kredit till den klass af mindre bemedlade, som, i händelse af uteblifven liqid för auktionsinropen, de der i allmänhet för dem äro inskränkta till små belopp, komme att i oskäligen proportion drabbas af en ersättning, hvilken, med tillägg af den egentliga utmättningskostnaden, ofta nog skulle vida öfverstiga sjelfva auktionsskulden;

får Utskottet hemställa, att Herr Sjöns ifrågavarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.»

Detta Utskottets utlåtande blef vid förra riksdagen af båda Kamrarne godkänt utan öfverläggning eller votering; och som Utskottet fortfarande i allo vidhåller sina förut i ämnet uttalade åsigter, hemställer Utskottet vördsamt,

att Herr Sjös förevarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 13 Februari 1882.

På Lag-Utskottets vägnar:

E. THOMASSON.
